

BukoVINKY

Číslo 1 - 2016/2017

Milí čitatelia,

Obľúbený školský časopis BukoVINKY sa hlási opäť a to prvýkrát v tomto školskom roku. Redakčná rada odštartovala nový ročník časopiseckej tvorby, trochu jej to trvalo, ale nové číslo je už tu.

Kolotoč školských povinností je v plnom prúde. Učíme sa , aby sme dobre obstáli v štvrt'ročnom hodnotení. Učenie, nuž čo, je to naša prvoradá povinnosť!

Máme za sebou prvé exkurzie, návštevy výstav, súťaže, športové aktivity, boli sme na návšteve v RTVS, ba aj v ateliéri pána Komáčka. Našu školu navštívil pán minister školstva, spolu s ním sme čítali z knihy rozprávok. Nie je toho málo !

Ale späť k redakčnej rade! Budeme sa aj v tomto školskom roku snažiť, aby sme boli zaujímavým a prít'azlivým čítaním. Redakčná rada trochu zmenila svoje obsadenie, ale verí, že bude znovu tvorivá a akčná. Staronové Elišky sa budú venovať hlavne anketám a rozhovorom, nové chlapčenská obsadenie – Mirko, Miško, Miloško, Leo či Peťko budú písať o tom, čo všetkých zaujíma, Terezka je odborníčka na básničky a Karin, Janka aj s Adalkou budú písať o tom, čo bude aktuálne. Redakčnou redaktorkou aj fotografkou zostáva naša Stelka, ktoré postupne získava viac a viac skúseností.

BukoVINKY sa budú snažiť zaujať každého!

Tak hurá do čítania!

Vaše BukoVINKY

Vlastná tvorba...vlastná tvorba...vlastná tvorba...

Básničkovanie

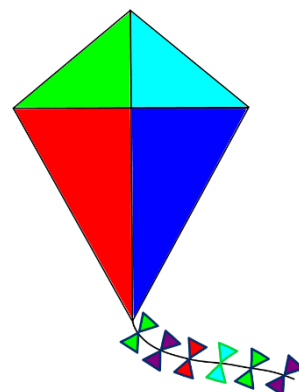
Prázdniny

Už volajú prázdniny!
Utekajme za nimi.
Budeme sa ohadzovať,
jeseň bude tu panovať.
Farby budú veľmi pestré,
budú padať už aj v meste.
Červená, zelená, žltá a hnedá,
teraz nie je farba bledá.

Šarkaniáda

Na jeseň veľa fúka,
je to moja šarkaniáda!
Vyrobíme šarkanov,
letia ako stádo tukanov.
Tie sú pestré ako lístie,
nový dub už aj v poli rastie.
Farebné papiere a dlhú šnúru,
mám ich hotovú veľkú fúru.

Jesenný festival

Chystajme sa naňho,
už je to hneď tu.
Stánky budú v Jaroslave,
stretneme sa na festivale.
Kolotoče budú stáť,
deti sa budú radovať.

Bude tam aj stádo koní ,
nech to nikoho nebolí.

Autorka: Tereza Macková, členka redakčnej rady

Anketa...anketa...anketa...anketa...anketa

ANKETA

Členky redakčnej rady - naše Elišky (Filipová a Lenczová) sa poprechádzali po školských chodbách a oslovili deti s anketovou otázkou. Pretože sa blížila jesenné prázdniny, otázka bola jednoznačne venovaná práve im. Ponúkame tipy na jesenné prázdniny vyplývajúce z našej ankety:

Otázka:

Čo budeš robiť cez jesenné prázdniny - máš nejaké plány?

Odpovede:

1. **N. Martinkovičová 6.B** : Nič. Ešte nemám plány.
2. **A. Slatkovský 6.B** : Budem hrať hry na PC. Potom pôjdeme na chatu.
3. **D. Rostás 6.B** : Budem doma a pôjdem do Jump Arény a pôjdeme ku babke.
4. **Z. Malíková 6.B** : Budem chodiť na vystúpenia a budem chodiť s kamoškami von.
5. **S. Piskaiová 6.B** : Spať...
6. **S. Kubiš 6.B** : Budem doma a pôjdem za babkou.
7. **V. Magdolenová 6.A** : Budem doma a budem chodiť s kamoškami von.
8. **M. Masár 5.D** : Budem oslavovať HALLOWEEN!
9. **S. Ryšánková 8.B** : Nemám plány
10. **Pán učiteľ Durmek** : Jeden deň prázdnin mať nebudem, pretože mám prácu v škole – v učebni biológie , potom budem oddychovať, bicyklovať, možno pôjdem do kina so synom Jurajom.
11. **A vy?**

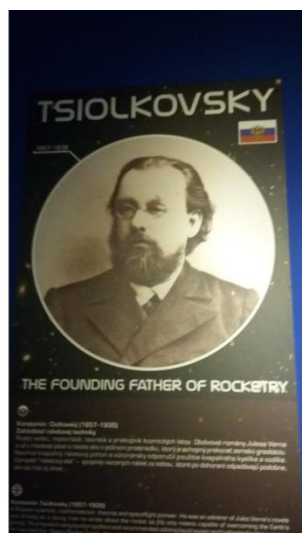
COSMOS DISCOVERY

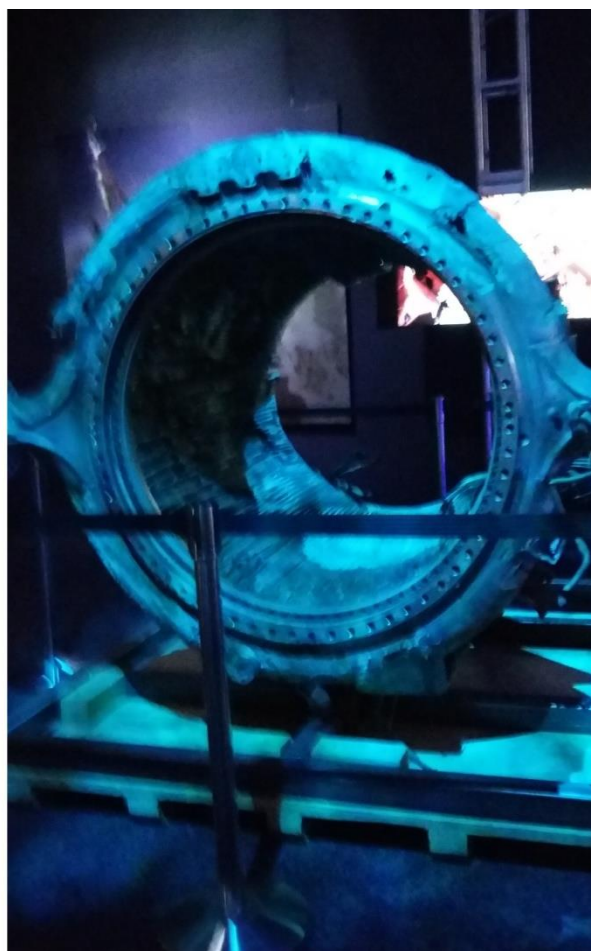
Výstava o vesmíre

Cosmos Discovery (v priamom preklade Objav vesmíru) je výstava o vesmíre. Je v Inchebe od 12. septembra do 7. januára a skvelá zábava je zaručená! Výstava je rozdelená do miestností (častí) = idete z jednej do druhej a ocitnete sa na konci.

Keď vstúpite, idete do verejnej šatne, keď idete z triedy (zo školy) použite školské šatne. Potom dostanete takzvanú Space card, kartu, na ktorej je známy kozmonaut alebo zviera vo vesmíre. Možné karty: Neil Armstrong, Jurij Alexejevič Gagarin, psík Lajka, Ivan Bella atď. Dostanete aj vec vyzerajúcu ako televízny ovládač. V častiach sú čísla, ktoré vytočíte na ovládači, priložíte k uchu a počúvate text! Je to úžasné!

V prvej a druhej časti vidíte skôr menšie veci, ako je mesačný kameň a podobne. Potom v tretej časti vidíte modely rakiet a ich časti. V štvrtej časti si vaše oči nemôžu nevšimnúť krásne japonské a kórejské skafandre a kozmonautické náradie. V priechode cez štvrtú a piatu časť je prilba z kozmonautickej spoločnosti NASA. Piata časť sa viacerým najviac páčila. Bolo tam lunárne vozidlo a menšie časti rakety. Bola to veľmi, veľmi dobrá výstava.

Autor: Miloško Masár, člen redakčnej rady

Ako vznikol Halloween...

Zaujímavou skutočnosťou je fakt, že pôvod sviatku je ešte starší ako pôvod sviatku cirkevného - sviatok všetkých svätých. Keďže pápež Bonifác IV. bol proti oslavám tohto sviatku, chcel ho za každú cenu zamedziť. A práve preto vznikol následne cirkevný sviatok, t.j. sviatok všetkých svätých.

Trocha histórie...

Vedeli ste, že Halloween má svoj pôvod v Európe? Oslavuje sa hlavne v západnom svete, najmä v USA, Portoriku, Írsku, Spojenom kráľovstve, Kanade a tiež aj v Austrálii a na Novom Zélande. Pôvod má v Írsku ako pohanský sviatok.

Koncom októbra ľudia už stovky rokov oslavujú rozličné sviatky. Kelti oslavovali „Samhain - sviatok mŕtvych, neživých“, v pohanských a kresťanských časoch signalizujúci koniec úrody a začiatok zimy. Pre toto obdobie boli charakteristické čary .

Čarodejníctvo...

Všetko nenormálne bolo kedysi považované za dielo čarodejníc a satana. Dokonca aj dieťa s netradičnou farbou očí bolo podozrivé, čo sa v minulosti nebralo na ľahkú váhu, a tak nezmyselnou smrťou skončilo „potrestaných“ nielen pár stoviek ľudí. Temný stredovek ich má na svedomí oveľa viac. Ľudia sa obávali kliatby, žili v strachu z urieknutia. Strach z kúziel bol v onom čase doslova neuveriteľný.

Autorka: Stelka Ryšánková, členka redakčnej rady

Správičky zo školičky...správičky zo školičky...správičky zo školičky...

Po stopách rozhlasových hier

Po stopách výroby rozhlasových relácií a hier sa vybrali siedmaci zo 7.B a Max Mencl spolu so Stelkou Ryšánkovou , pod vedením pani učiteľky Škulovej, vo štvrtok 6.októbra.

Prijali milé pozvanie pani režisérky Táni Tادلánkovej a zvukového majstra pána Dušana Kozáka a hurá – smer Slovenský rozhlas! Exkurziu dohodla Lenka Tادلánková zo 7.B

Obrátená pyramída im otvorila svoju bránu a ukázala tajomstvá, ktoré pred nimi doteraz skrývala. Pani režisérka vysvetlila deťom, ako rozhlasová hra vzniká, ako sa pracuje s hlasom, ako pracujú pred mikrofónom známi herci. Pán zvukový majster predstavil deťom prácu so zvukovými efektami. Kvílenie vetra, dážď , rozbúrené more a mnoho iných zvukov deti počúvali ako dôležité výrazové prvky v rozhlase. Hravou formou deti spoznali náročnú rozhlasovú prácu a spoločne si vyskúšali prácu pred mikrofónom, s ktorým pracujú aj známi slovenskí moderátori.

Na záver svojej návštevy zablahoželali rozhlasu k 90.-tym narodeninám a zaželali mu veľa spokojných poslucháčov.

Radšej raz vidieť ako stokrát počuť – hoci zvuk v prípade tejto zaujímavej exkurzie bol mimoriadne dôležitý.

Autor: redakčná rada

Beh na Grbe

Ráno v sobotu 8.10. nebolo práve najprívetivejšie. Jemný srieň pokrýval autá, trávu, ba aj chodníky a na oblohe sa prevaľovali nepríjemne tmavé mračná. No i napriek tomu sa o deviatej pred našou základnou školou Ivana Bukovčana 1 stretli bežci všetkých kategórií na obľúbenom jesennom Behu na Grbe.

Maličká predškolačka stískala ručičky mamkám a ockom, prváci sa tvárili veľmi odvážne a tí ostatní zima nezima statočne čakali na svoj štart.

Pani riaditeľka Renáta Balogová, aktívna účastníčka tohto podujatia, všetkých srdečne privítala a beh sa začal.

Všetky kategórie statočne odbehali svoje bežecké okruhy a dokázali svoj mimoriadne pozitívny vzťah k aktívnemu pohybu. Pri rozdávaní diplomov a zaujímavých cien spoza oblakov nescelo vykuklo aj slniečko a pohladilo svojimi lúčmi všetkých tých, ktorí vymenili teplé posteľe za zdravý vzduch a leňošenie za zdravý pohyb.

Všetkým pri lúčení bolo jasné, že nie je dôležité zvíťaziť, ale zúčastniť sa. O rok opäť dovidenia!

Autor: redakčná rada

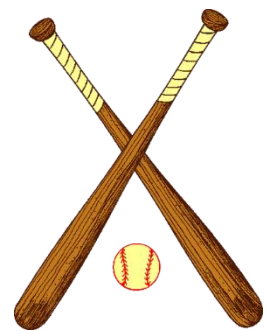

Zájmy a záľuby....zájmy a záľuby...zájmy a záľuby...zájmy a záľuby...

Basseballový krúžok

Deti z našej školy majú rôzne záľuby a záujmy, navštevujú rôzne krúžky, v ktorých dosahujú super výsledky. Oddýchnu si, zasúťažia, spoznajú nových kamarátov. Člen redakčnej rady Miloško navštevuje tiež jeden zaujímavý krúžok, o ktorom nám napísal pár slov:

Moje záľuby sú rôzne . jednou z nich je baseball. Na basseballový krúžok sa prihlásilo mnoho detí. Koná sa každý pondelok pre štvrtý až deviaty ročník, pre prvý až tretí ročník v stredu od štrnásť do pätnásť tridsať. Vedúci krúžku je Roman Mozsi. Menšiu ligu tvoria deti od prvého do piateho ročníka, staršiu tvoria takzvaní kadeti. Na zápasy chodíme len raz za rok, a to v máji. Je to veľký zápas v Rakúsku, ktorý rozhodne o našej úspešnosti. My chodíme v strede mája, kadeti chodia na konci mája. Na tréningoch si hádzeme, pálkujeme a hráme basseballové zápasy. Veľmi ma to baví.

Autor: Miloslav Masár , člen redakčnej rady

Vedeli ste, že.....

Európsky deň jazykov v Bratislave

V pondelok **26. septembra** sa na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave konal **Európsky deň jazykov**, ktorý som si nemohol nechať ujsť. Bolo tam množstvo stánkov, každý jazyk mal svoj a okolo nich bolo veľa žiakov s učiteľmi. Bola tam poriadna tlačienica, ale to ma neodradilo zapojiť sa do diania.

Každý žiak mal v ruke veľký kvíz o jazykoch - bolo treba odpovedať aspoň na 8 z 12 otázok, za každú správnu odpoveď sme v príslušnom stánku dostali farebný bod. Nebolo to vôbec jednoduché, lebo aj znenie každej otázky bolo v cudzom jazyku, dosť som sa zapotil napríklad pri slovinčine, lebo som netušil, že žltá farba sa povie *rumena*. Ak som si niečím nebol istý, mohol som to konzultovať s naozajstnou Ruskou, Nórkou, Španielom, Srbom a ďalšími. Všetci cudzinci v stánkoch boli z rôznych kultúrnych inštitútov, ktoré v Bratislave máme, napr. *Goethe Institut*, *Instituto Cervantes*, *British Council*, *Institut Français*, *Nordic Center* a pod., slovenčinu zastupoval *Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV* a *Studia Academica Slovaca*. Po nazbieraní 8 bodov rôznych farieb každý dostal za úspešný kvíz peknú cenu od spoločného stánku Európskej komisie, všetci žiaci sa z nich radovali a porovnávali si, lebo ceny boli rôzne a bolo aj na výber.

Program na pódiu bol zaujímavý, pripravili ho žiaci, ktorí študujú v cudzích jazykoch, napr. z *Deutsche Schule*, *British International School*, *École Française Internationale de Bratislava* atď., ale bol tam aj súbor Grbarčieta z Devínskej Novej Vsi, kde vystupoval aj môj spolužiak Marcel, ktorý hral na gitare a spolu s ostatnými spieval po chorvátsky. Súčasne s hudobným programom na pódiu prebiehalo premietanie cudzojazyčných krátkych filmov v neďalekom kine Mladosť. Odbehol som si pozrieť filmy vo francúzštine, taliančine, angličtine a poľštine. Najviac sa mi páčil film o zlatej rybke s názvom *No fishing / Zákaz loviť ryby*. Bol o zlatej rybke, ktorú chytil chudobný človek. Rybka sa snažila dohovárať mu v rôznych jazykoch, aby ju nezjedol, že mu za to splní jeho želania, sľubovala mu nový dom, veľa jedla, ale ten jej vôbec nerozumel a so svojou ženou a deťmi ju doma v chudobnej chatrči zjedol. Zakončené to bolo vetou *Learn Languages / Učte sa jazyky*: https://www.youtube.com/watch?v=QI_DX5LUM_w

Z kina som sa ponáhlal opäť k pódiu na vyhlásenie víťazov súťaže o najlepšie cudzojazyčný komiks - to je súťaž, ktorej sa chcem na budúci rok zúčastniť aj ja. Úlohou žiaka základnej alebo strednej školy je nakresliť vlastný komiks, ktorý má v bublinkách cudzojazyčný text.

Hodnotí sa výtvarná aj jazyková stránka. Súťažiť môžu aj skupiny žiakov z celého Slovenska.

Po výtvarnej súťaži nasledovalo spevácke finále a vyhlásenie víťazov súťaže Prelož a zaspievaj. Zaujímavé bolo rozprávanie žiakov o tom, ako s pomocou svojich učiteľov jazykov v škole pesničky prekladali, potom pripravovali hudbu a preložený text naspievali. Vystúpilo viacero jednotlivcov aj skupín, spievalo sa väčšinou po anglicky (pôvodne slovenská pesnička od Jara Filipa), po nemecky (pôvodne česká pesnička od Tomáša Klusa) a po francúzsky (pôvodne slovenská pesnička od Márie Čírovej), v slovenčine sme si vypočuli pôvodne nemeckú pieseň s refrénom *Ži pre ten moment*. Páčilo by sa mi, keby sme aj my na hodinách angličtiny alebo nemčiny s pani učiteľkou pripravili niečo podobné na budúci ročník. Podujatie sa koná každý rok v každom hlavnom meste krajín Európskej únie.

Európsky deň jazykov mi dal chuť učiť sa ďalšie cudzie jazyky a spoznávať nové kultúry. Pre mňa je najbližší a najmilší francúzsky jazyk, lebo ním hovorím odmalička, preto som z tejto akcie išiel rovno do mediatéky Francúzskeho inštitútu a požičal som si plnú tašku francúzskych kníh.

Poriadne som z toho všetkého vyhladol, tento zaujímavý deň som teda zakončil v japonskej reštaurácii, kde som pri suši rozmýšľal nad tým, aké by bolo úžasné ovládať ešte aj iné jazyky ako tie európske.

Autor: Peter Kapusta 7.B

Čítam, čítaš, čítame

Čítame so zatajeným dychom

V autobiografii Americký ostreľovač sa predstavil Chris Kyle spolu s Scottom McEwenom a Jimmom Defelicem. V knihe hovoria otvorene o hrôzach

vojny ako človek, ktorého dva razy postrelili a ktorý tragicky stratil dvoch blízkych priateľov. V časti knihy sa objaví aj Chrisova manželka Taya so svedectvom o tom, ako vojna poznačila ich manželstvo aj deti.

Chris Kyle pochádzal z Texasu kde už ako malý prejavil záujem o zbrane. Vo svojich deviatich rokoch už vedel strieľať zo vzduchovky, vyhral ne jeden turnaj. Po doštudovaní strednej školy a prvého ročníka na vysokej škole v Texase Chrisa naverbovali do armády.

Prešiel od Afganistanu až do Falúdže, kde sa vypracoval na elitného ostreľovača dodnes patrí medzi elitu s najväčším potvrdeným kontom eliminovaných nepriateľov.

Svoj rekord s potvrdeným zásahom prekonal 1 900 m. Počas voľna ktoré dostal keď ho postrelili, spoznal Tayu s ktorou mal 2 deti, napriek tomu sa opäť vrátil do vojny kde na neho vypísali odmenu ktorá presahovala osemciferné číslo. Taya ho napokon prehovorila aby sa venoval rodine a odišiel z armády. Počas rutinného tréningu ho postrelil na americkom cvičisku jeho kolega a Chris na mieste vykrvácal. Tommy Bryant ktorý ho postrelil, sa priznal že prijal úplatky ktoré riešili jeho rodinné problémy a za vraždu príslušníka americkej armády dostal doživotie.

Chrisa zabili ako 32 ročného 2.2.2013, jeho manželka spolu s deťmi založili nadáciu na podporu vojakov, ktorá sa venuje telesne postihnutým a inak zasiahnutým ľuďom z armády.

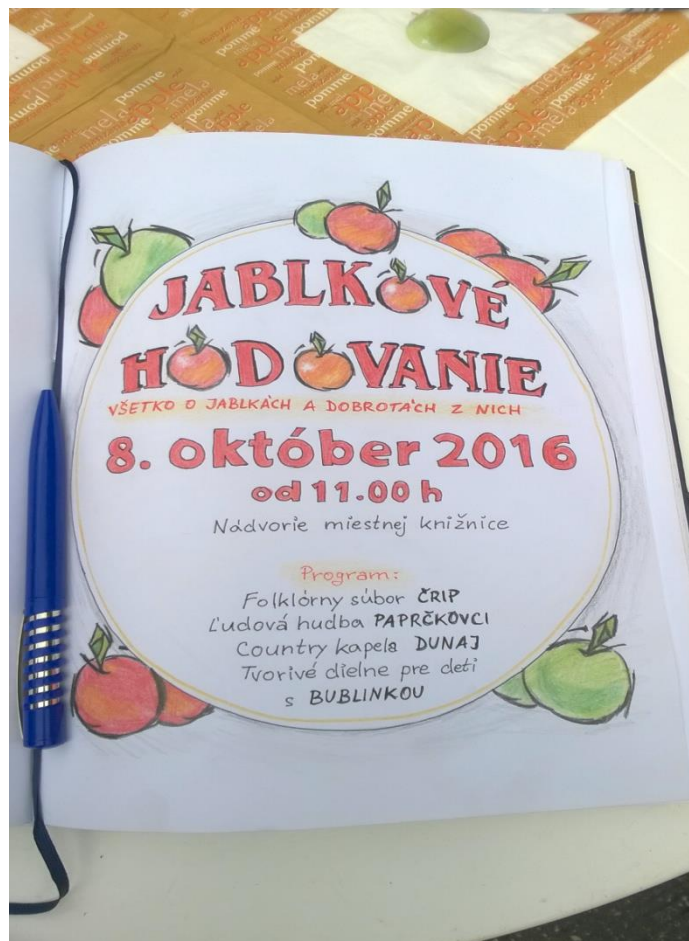
Autor: Lukáš Manek, 9.B

Správičky zo školičky...správičky zo školičky...správičky zo školičky...

Jablkové hody

Dňa 8.10.2016 sa konali v Devínskej Novej Vsi naše tradičné Jablkové hody, ktorých sa zúčastnila aj naša škola.. Slávnostné otvorenie zahájil starosta Devínskej Novej Vsi Milan Jambor. Bolo chladné počasie, ale nepršalo. Ako vždy 9 stánkov plných jablkových cukroviniek, štrudlí, koláčov a iných. Nechýbala ani folklórna hudba od viacerých folk. skupín a žiakov. Bolo veľa ľudí, zábavy a hudby. Sponzori: Bratislavský Samosprávny Kraj, M.O.S, Istra Centrum, Dobré Jablká, M.C., Framipek a ďalšie.

Autor: Miloslav Masár, člen redakčnej rady

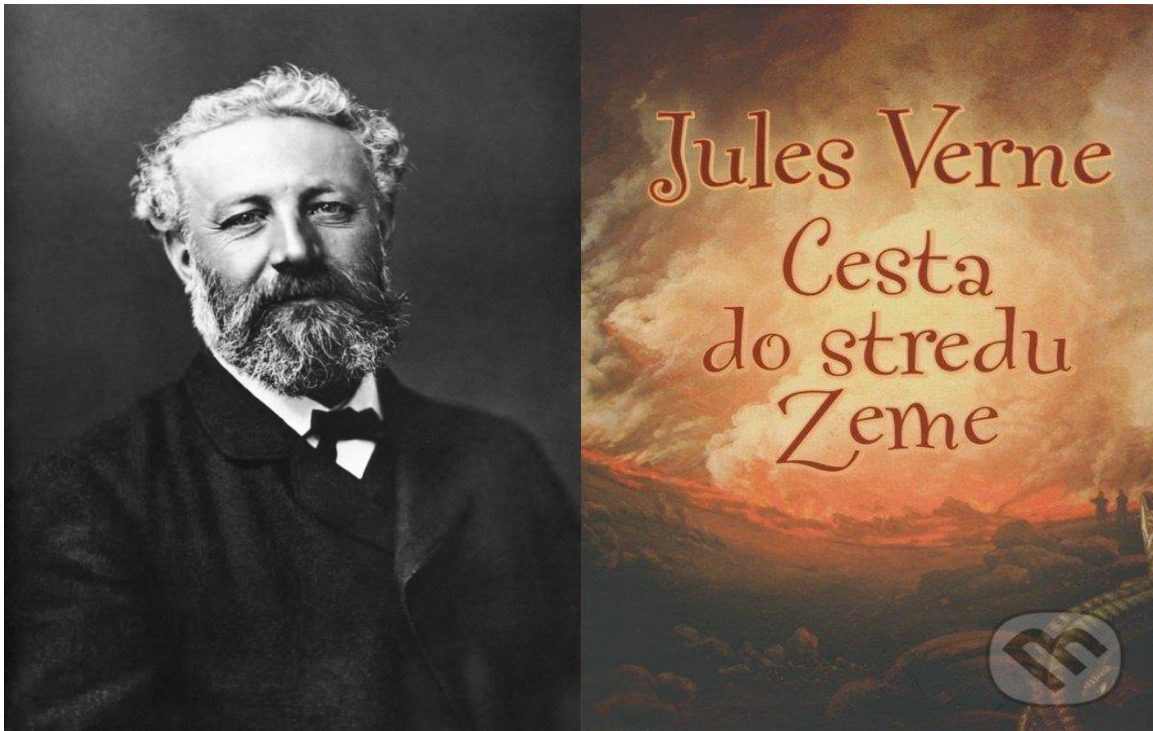
Čítam, čítaš, čítame

Jules Verne

Jules Verne sa narodil 8.2.1828 a dožil sa 77 rokov. Bol to francúzsky spisovateľ dobrodružného a sci-fi žánru. Jeho knihy sú dodnes veľmi obľúbené. Jeho významné diela sú napríklad Cesta do stredu Zeme , Cesta okolo sveta za 80 dní , Deti kapitána Granta alebo Tajomný ostrov. Samozrejme je ich viac.

Moja obľúbená kniha od neho je Cesta do stredu Zeme.

Jules Verne

Autorka: Eliška Filipová 6.B

Čítam, čítaš, čítame

Stručne o spisovateľovi Davidovi Walliamsovi

David Walliams [rodený Williams] je výborný spisovateľ.

Pochádza z Veľkej Británie. Narodil sa 20. augusta 1971 v meste Surrey. Napísal viac ako päťdesiat kníh. V roku 2012 získal za knihu Krysburger ocenenie Detská kniha roka. Navštevoval Collingwoodskú základnú školu, vychodil gymnázium Reigate a v roku 1992 vyštudoval Bristolskú univerzitu. Je známy aj ako komediálny herec a zabávač.

Knihy [detské]: Chalan v sukni, Diabolská zubárka, Pán Smrad'och, Babka Gaunerka, Krysburger a mnoho ďalších.

Autor: Miloslav Masár, člen redakčnej rady

Píšem, píšeš, píšeme

Plavčík

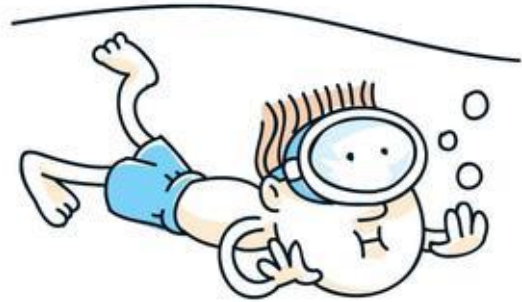
Na základnej škole, v 4.B triede, sa deti pripravujú na odchod na plaváreň. Dnes totiž majú prvýkrát plavecký výcvik.

Pred školou na deti už čakal autobus. Všetci nastúpili, posadali si a šofér naštartoval.

O pol hodiny prišli na plaváreň. Tréneri privítali deti a rozdelili si ich do skupín. Predtým, než išli do bazénu, si dali rozcvičku. Potom jeden chlapec povedal: „Ja sa bojím vody.“ Volal sa Edko. Tréneri povedali, nech teda ostane na lavičke.

Všetci sa mu začali smiať. Robia to vždy. Po desiatich minútach si išli dať všetci prestávku. Posadali si na lavičky. Jedno neposlušné dievča, Lili, rýchlo skočilo do vody bez dovolenia. Začala sa topiť. Keď to Edko zbadal, rýchlo sa postavil, skočil za ňou a vytiahol ju. Ona mu poďakovala a stali sa z nich najväčší kamaráti.

Odvtedy ho mali všetci v triede radi.

Autor: Hana Krátka, 6.C

Prázdninová rozprávka

Konečne som sa začal baliť na prázdniny k tete na Oravu. Hurá! Cestovať budem celkom sám, no paráda! Môžem si robiť všetko podľa seba!

Mama mi povedala: „S tetou sme sa dohodli na určitých pravidlách. Budeš sa u nej učiť samostatnosti. Ona už má svoje metódy. Súhlasíš?“ Ochoťne som súhlasil. Len aby som už sedel vo vlaku.

Mama mi pod oblokom vlaku stihla zakričať: „A prečítaj si nápisy vo vlaku!”

Nenahýbajte sa z okien!

Neotvárajte dvere počas jazdy!

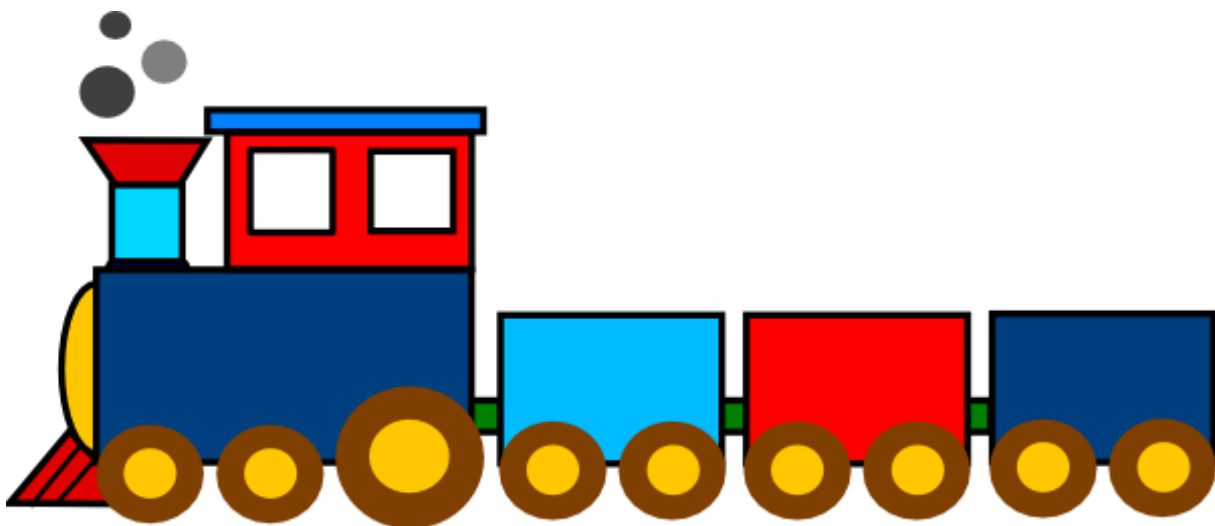
Cestovný doklad si uschovajte!

Po Žilinu som si nápisy prečítal aj stokrát. Teta ma už čakala. Cestou v aute mi povedala: „Vieš, mám kocúra, psa, kačky a sliepky a čudných susedov. Preto u mňa platia určité pravidlá. “Nezmohol som sa na odpor. Uvidíme...”

Šli sme autom asi hodinu. Potom sme zastali uprostred lesa a opýtal som sa tety, či sme náhodou nezablúdili. Teta sa zasmiala a vraví: „Ale kdeže. Ďalej sa autom nedostaneme .Musíme ísť pešo. Vadí ti to?“ Samozrejme, že mi to nevadilo. A šli sme. Išli sme asi desať minút a pred nami sa objavil tetin dom. Bol veľký, možno až príliš, ale zato vyzeral super útulne .Keď sme sa priblížili, zbadal som za domom všetky tie zvery, o ktorých mi vravela. Bol som v údive z toho množstva kačíc a sliepok. Asi tomu neuveríte, ale na kuríne mali hodiny. Keď som sa na hodiny spýtal tety, povedala, že to je kvôli susedom. Neriešil som to a išiel som sa vybaliť. Tešil som sa na dobrú večeru a pohodlnú posteľ. Ráno ma prebudilo kikirikanie kohúta a niečo vlhké na nose. Otvoril som oči a zbadal som rad bielych ceriacich sa zubov. Začul som tetin hlas: „Kolombo, do budy!“ A spomenul som si kde som. Kolomba som pohladkal a ten odcupotal do budy. Vstal som, umyl som sa, obliekol sa a zbehol dole na raňajky. Boli lievance, ale nie len také obyčajné, ale tie najlepšie na svete! Boli z domácich vajčiek. Teta mi porozprávala o svojej práci so zvieratami a dodala, že mi musí predstaviť susedov. Keď som dojedol, išla mi ukázať zvieratá: „Toto je môj kocúr Tibor, pes Kolombo, tu sú sliepky Patrícia, Lujza, Lada, Šarlota, Margita, Nina, Magdaléna, Kamila, Hana, Anna, Božena, Dominika, Jozefína a kohút Dušan. Tamto sú kačky Zuzana, Katarína, Alžbeta, Jana, Viera, a káčery Lukáš, Bárny, Edo, Fedor a Rudo. “Potom sme prišli k plotu a teta zvolala: „Ujo Opičiak, kde ste?“ Bol som veľmi prekvapený, keď prišiel človek vysokej postavy s malou opičkou na

pleci. Ozval sa: „Čau Peťo, teta Matilda mi o tebe všetko povedala. Pomôžeš mi s výcvikom tejto malej opičky?“ Bez otáľania som prikývol a bol som nadšený z toho, čo ma čaká. Potom sa ozvala teta: „Dva týždne mi budeš pomáhať na statku a potom budeš pomáhať mojim čudným susedom.“ Ujo opičiak sa zasmial a zapískal. Vzápätí prišla gorila. „Toto je George.“ Povedal ujo Opičiak a ukázal na gorilu. „A táto malá je Linda. George je vycvičený a má tri roky. Linda má jeden mesiac a priviezli ju ku mne pred dvomi dňami.“ „Tak a toto sú moji susedia.“ povedala teta. „Pod’ pomôžeš mi so statkom,“ ešte dodala. Rozlúčil som sa s ujom Opičiakom a pomohol som tete so sliapkami a kačkami a potom sme robili obed. Po výbornom obede sme sa hrali s Tiborom a Kolombom. Navečerali sme sa a išli spať. Podobné boli všetky dni z tých prvých dvoch týždňov. Druhé dva týždne boli oveľa zaujímavejšie a zábavnejšie. Ujo Opičiak mi vysvetlil všetko o opiciach a potom sme šli cvičiť. Ujo opičiak bol nadšený. Podarilo sa nám naučiť Lindu aby polievala kvety v záhrade. Ujo nemohol tomu uveriť. Prázdniny na Orave boli super!

Ked’ som sa pobalil a so všetkými rozlúčil, teta ma odviezla na stanicu. Ked’ som jej kýval z vlaku, na mojej tvári sa objavila slza. Teta si to všimla, usmiala sa a zakričala: „Príd’ aj nabudúce!“ Ked’ som prišiel domov, hneď som sa mamy spýtal, či aj na budúce prázdniny pôjdem na Oravu. Mama sa usmiala a povedala: „Samozrejme.“

Autorka: Katka Gersová, 6.A

Prekvapenie

V meste Nitra bývalo malé dievčatko, ktoré malo 8 rokov a volalo sa Lola. Bola to šikovná malá blondínka, mala dlhé vlasy, modré oči a nízku, štíhlu postavu. Bývala so svojou mamičkou v rodinnom dome so záhradou. Lola mala nevlastného otca. Skoro stále jej bolo smutno, pretože nemala súrodencov a nemala sa s kým hrať.

Lola mala svoj velinkánsky sen. Túžila po živom zvieratku, po psíkovi. Nevlastný otec nechcel dovoliť, aby jej mama kúpila šteniatko. Neverili jej, že sa bude o psíka starať a chodiť s ním na prechádzky. Ale naozaj išlo o to, že na tie prechádzky by nemohla chodiť sama, lebo je malá, ale niekto z nich by musel chodiť s ňou.

Lola túži po šteniatku rasy pudel, pretože sa jej páči, ako sú ostrihaní.

Jedného dňa sa mama vybrala k lekárovi, lebo ju bolel chrbát. Pracuje v kancelárii a celý deň sedí pri počítači. Lekár jej poradil, aby chodila na dlhé prechádzky, že to je najlepší liek.

Mama sa vrátila z práce v deň, keď mala Lola narodeniny. Lola sa veľmi tešila na mamu. Ale vopred vedela, že jej rodičia nedajú na narodeniny to, čo si želá.

Ale mylila sa! Mama prišla domov s obrovskou krabicou. Lola myslela, že to je nová mikrovlnka, ktorá mala prísť deň pred jej narodeninami.

Ale mama jej kúpila šteniatko! Lola otvorila opatrne krabicu a čo nezbadala! Bol tam jej vytúžený pudlík. Veľmi sa tešila a dala mu meno Carlos.

A Carlos s Lolou vychádzajú veľmi dobre, síce občas je Carlos neposlušné šteniatko. Lola ho aj tak ľúbi.

A kto chodí na prechádzky? Predsa mama a Lola a to každé ráno a každý večer.

Mamu už chrbát nebolí, Lola je šťastná a otec tiež, keďže na prechádzky s Lolou a s Carlosom chodí mama.

Autorka: Karolína Komáčková, 6.A

Obľúbený literárny hrdina...Obľúbený literárny hrdina...

RUBY REDFORTOVÁ

Môj obľúbený hrdina je hlavná postava z knihy-Pozri sa mi do očí, od autorky Lauren Child. Hlavná hrdinka je trinásťročné dievča Ruby Redfortová.

Je mimoriadne bystrá a veľmi rada rieši rôzne záhady-hlavalamy a s ľahkosťou lúšti aj komplikované kódy. O jej šikovnosti svedčí aj fakt, že rozlúštila slávnu Eisenhauserovú hádanku a vyhrala šampionát v lúštení kódov. Rok nato sa zapojila do súťaže: Tvorcovia kódov a ohromila porotu, ktorá Rubin kód nevedela rozlúštiť. Ruby je milá, má rada žuvačky a aj napriek populárnym rodičom nie je namyslená. Práve naopak. Má vyvinutý zmysel pre humor, čo je cítiť na každom jej slove. Jej najlepší kamarát Clancy Clew býva vo veľkom dome hneď vedľa.

Jedného dňa sa Ruby stala podivuhodná vec. Jej dlhoročná gazdiná, pani Digbyová, znenazdajky zmizla bezo stopy. Na jej miesto onedlho nastúpil tajný agent Hitch, no túto skutočnosť o ňom nikto nevedel. No bystrej Ruby ani toto jeho tajomstvo neuniklo. Napriek prvotným nesympatiám napokon Hitch odovzdal Ruby odkaz od tajnej agentúry Spektrum, ktorá potrebuje pomoc a zúfalo sa spolieha na jej lúštiteľské schopnosti. Od Ruby očakávajú, že im vyrieši kód, ktorý im žiaľ vďaka tragickej nehode už nestihla povedať ich bývalá lúštiteľka kódov - Lopezová. Rubina genialita sa popasovala aj s týmto rébusom. Zistila, že veci sa majú inak ako si doteraz v Spektre mysleli. Spolu s Clancym odhalila, že sa nechystá lúpež banky ale krádež veľmi vzácnej a drahej nefritovej sošky. Počas odhaľovania tohto spletitého prípadu sa nevyhla chybám, za ktoré ju vyhodili zo Spektra a uniesli zločinci. Z mimoriadne zamotanej situácie jej pomohli priatelia Clancy a Hitch.

Celé sa to skončí zachránením sošky, vďaka Rubinej pohotovosti – hodí zlodejovi do hlavy červenú papuču (ani sama netušila, že tak málo stačí).

Na Ruby sa mi najviac páči, že vďaka pohotovým reakciám a vtipným hláškam sa dokáže vždy vynásť aj v zamotaných a zdanlivo neriešiteľných situáciách.

Autorka: Katka Beňušková, 9.A

Čítam, čítaš, čítame

Jozef Pavlovič – profil spisovateľa

Spisovateľ Jozef Pavlovič napísal desiatky textov pre deti. Už ich názvy sú čarovné – napríklad Lienka Anulienka, Z košíčka, Štvornohé rozprávky, Prózy kozy Rózy, Veselá abeceda, Dúha farbičky si strúha... V roku 2012 získal za predaj svojich diel dve Platinové knihy (za viac ako 25 000 predaných výtlačkov) aj Zlatú knihu (za 15 000 výtlačkov). Okrem toho sa venuje hudbe, pesničkám, vytvoril množstvo sôch zo samorastov, zaujíma sa o históriu, rád sa bicykluje. Hoci bude mať Jozef Pavlovič tento rok už osemdesiat, stále má v sebe nadšenie a zvedavosť. Je hravý a vyvoláva chuť hrať sa. Vo svete, ktorý vytvoril, niet depresíí.

Jozef Pavlovič je teraz v byte obklopený knihami, ale nebolo to vždy tak. Patril k deťom, ktoré nemali doma veľkú knižnicu, ba vlastne dlho nemal žiadnu knihu.

Narodil vo Veľkých Kostol'anoch, ľudia sa tam venovali skôr ťažkej práci než čítaniu. „Bola to celkom iná doba,“ hovorí Jozef Pavlovič. „Keď som bol dieťa, v dedine nebola knižnica, ale v škole nám knihy požičiavali. My sme doma žiadnu nemali, ani Písmo sväté. Mama bola pobožná, odoberala Hlasy z misie, ale tam neboli rozprávky, skôr faktografické články. A to ma nebavilo. Spomínam si, že keď som neskôr prišiel učiť do Trenčína, už po vysokej škole, bola tam veľká knižnica. Knižovníčka mi ale povedala, že kedysi aj oni mali iba niekoľko knižných poličiek.“

Budúci spisovateľ sa však k čítaniu vždy dostane. Jozef Pavlovič si našiel Slniečko a časopis Priateľ dietok. „To boli dva výborné časopisy,“ pochvaľuje si. „Všade boli aj hádanky a mňa hádanky veľmi bavili. Ale zaujímalo ma aj ostatné čítanie. Snažil som sa prísť čím skôr ráno do školy, Slniečko tam už viselo, čakalo ma a ja som si ho čítal. Ani mi nenapadlo predplatiť si ho. Málokto ho mal asi v tých časoch súkromne predplatené. To nebolo zvykom. Osveta sa šírila cez školy.“

Autor: Eliška Lenczová, členka redakčnej rady

Radostná báseň

Radosť, šťastie, láska,..
Medzi nami len otázka...
Ako to všetko dosiahnuť?
K týmto cieľom sa nie a nie pohnúť.

Ako všetci dosiahneme mier?
Určite nie pomocou striel.
Ak chceme všetci v mieri žiť,
nesmieme navzájom útočiť.

Autor: Stanko Hricík, 9.A

Jeseň

Deti prichádzajú do školy,
listy sa pestro sfarbujú,
prázdniny sú už za nami ,
a žiaci sa radujú.

Listy padajú ľahko zo stromu,
vánok spieva pieseň,
strašidlá robia pohromu ,
zobia pani jeseň.

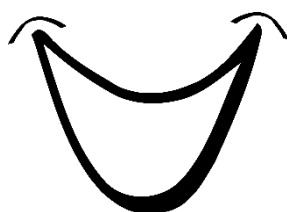
Autorka: Viki Síthová, 9.A

Báseň o radosti

Radosť vo mne búri,
hnev vôbec vo mne nezúri.
Radosťou je hrať futbal,
skôr ako keby som sa učiť mal.

Radosťou je priateľstvo,
viac ako keby priateľ povedal klamstvo.
Srdce je plné radosti,
kiež by nebolo plné zlosti.

Autor: Andrej Krajčír, 9.A

Deviatak a radost'

Radost' je vstať v sobotu o jednej,
ako vstávať v pondelok o šiestej.
Víkend už preletel a pondelok "zasa",
vstávať o šiestej "do frasa".

Monitor sa blíži je to skaza,
5.4/16/ už to prichádza.
Všetci sa učia, no ja to mám v "paži",
písomka zo slovenčiny priemer mi
skazí.

Prvý týždeň úspešne za sebou,
no ďalších doučovanií kopy pred
sebou.

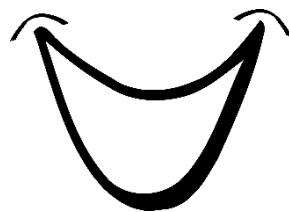
Konečne víkend je ako odmena,
po týždni práce priveľa znamená.

48 hodín voľna,
ležal som na gauči u babky aj doma.
Svedomito som sa učil,
niekto by to nazval - "mučil"

Nastal ten čas a sedím za stolom,
s monitorom.

20 otázok všetky mám za sebou
nasleduje už len pár týždňov stresov.

Výsledky monitoru mám pred nosom,
sklamany, šťastný - ani neviem, čo z
toho som ?

Autor: Lukáš Manek, 9.B

Bez komentára

